MATERIÁLY

VII MEZINÁRODNÍ VĚDECKO-PRAKTICKÁ KONFERENCE

ZPRÁVY VĚDECKÉ IDEJE – 2011

27.10.2011 - 05.11.2011

Díl 7
Ekonomické vědy
Administrativa
Politické vědy

Praha
Publishing House
«Education and Science» s.r.o.

MATERIÁLY

VII MEZINÁRODNÍ VĚDECKO - PRAKTICKÁ KONFERENCE

«ZPRÁVY VĚDECKÉ IDEJE – 2011»

27 října - 05 listopadu 2011 roku

Díl 7
Ekonomické vědy
Administrativa
Politické vědy

Vydáno Publishing House «Education and Science»,
Frýdlanská 15/1314, Praha 8
Spolu s DSP SHID, Berdianskaja 61 Б, Dnepropetrovsk

Materiály VII mezinárodní vědecko - praktická konference «Zprávy vědecké ideje - 2011». - Díl 7. Ekonomické vědy. Administrativa. Politické vědy: Praha. Publishing House «Education and Science» s.r.o - 88 stran

Šéfredaktor: Prof. JUDr Zdeněk Černák

Náměstek hlavního redaktor: Mgr. Alena Pelicánová

Zodpovědný za vydání: Mgr. Jana Štefko

Manažer: Mgr. Helena Žákovská

Technický pracovník: Bc. Kateřina Zahradníčková

VII sběrné nádobě obsahují materiály mezinárodní vědecko - praktická konference «Zprávy vědecké ideje» (27 října - 05 listopadu 2011 roku) po sekcích «Ekonomické vědy». «Administrativa». «Politické vědy»

Pro studentů, aspirantů a vědeckých pracovníků

Cena 270 Kč

ISBN 978-966-8736-05-6

© Kolektiv autorů, 2011
© Publishing house «Education and Science» s.r.o.

EKONOMICKÉ VĚDY

EKONOMICKÁ TEORIE

К.е.н. Марчук Л.П.
Миколаївський державний аграрний університет

ПРО РОЗВИТОК ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ

Інтенсифікація сільськогосподарського виробництва у попередній період розвитку, що була пов"язана з активним застосуванням хімічних речовин, значно погіршила стан сільськогосподарських угідь та якість продовольчої продукції. Сьогодні це негативно позначається на здоров"ї нації, ставить під загрозу здоров"я майбутніх поколінь, унеможливлює раціональне використання природних ресурсів та їх належне відтворення. Тому нині особливої актуальності набуває проблема переходу до органічного виробництва, головною метою якого є збереження природної родючості ґрунтів і забезпечення населення країни екологічно чистою продукцією.

За визначенням Міжнародної федерації органічного сільськогосподарського руху (IFOAM), органічне сільське господарство – це виробнича система, що підтримує здоров"я ґрунтів, екосистем і людей. Воно залежить від екологічних процесів, біологічної різноманітності та природних циклів, типових для місцевих умов. При цьому не повинні використовуватись шкідливі речовини, які спроможні викликати несприятливі наслідки [1, с.13].

Нині в Україні органічне виробництво становить 1% від загального обсягу виробництва продовольства. У 2008 році Україна посіла 19-те місце в Європі за кількістю сільськогосподарських угідь, відведених під органічне виробництво. У цьому ж році в нашій країні за міжнародними стандартами було сертифіковано майже 270 тис.га земель, що перевищило рівень 2002 року в 1,6 разу. Загалом в Україні нараховується 118 органічних господарств, орієнтованих у першу чергу на експорт зерна та насіння олійних культур [2].

У квітні 2011 року Верховна Рада ухвалила Закон України «Про органічне виробництво», який має вступити у дію у січні 2012 року. Таким чином органічне землеробство в нашій країні отримало відповідну законодавчу базу. На її підставі цей вид сільськогосподарського виробництва відтепер набуватиме належних організаційно-економічних та інституційних форм.

Ключовими постулатами прийнятого Закону слід вважати принципи та методи органічного виробництва, дотримання яких гарантує виробництво продовольства, безпечного для здоров"я людини та навколишнього середовища. Йдеться про такі принципи і методи, як заборона використання хімічно- синте-

зованих речовин, виключення застосування ГМО, відтворення родючості грунтів на основі оптимізації їх біологічної активності, забезпечення стійкості рослин завдяки відповідним сівозмінам, механічним, біологічним методам їх захисту, годівля тварин тільки кормами органічного походження, стимулювання імунного захисту тварин тощо.

Нині в Україні доволі активно діють організації, які сприяють розвитку органічного виробництва. Серед них : Міжнародна громадська асоціація учасників біовиробництва «БІОЛан Україна», Федерація органічного руху України, Спілка учасників органічного агровиробництва «Натурпродукт», Клуб органічного землеробства та інші. Сертифікацією органічного виробництва опікується акредитований сертифікаційний державний орган «Органік стандарт», який було створено у 2007 році.

У нашій країні поступово формується спеціалізована торговельна мережа з продажу екологічно чистої продукції, а сама продукція стає більш різноманітною. Якщо раніше у якості «органіки» виступали переважно зерно, бобові, олія, то нині вже перейшли до виробництва органічних круп, сиропів, овочів, фруктів, ягід, соків тощо. На сьогодні більше 60 магазинів України продають органічні крупи під торговою маркою «БІОЛан». Органічні крупи «Круп'яного Дому» з торговим знаком «Жменька» продаються у 24 супермаркетах чотирьох мереж : Білла, Мегамаркет, Метро та Вестлайн. У Києві більшість великих супермаркетів здійснює продаж екологічно чистої продукції. Замовити цю продукцію кияни можуть через сайт ТОВ «Якість життя» [3, с.120].

Але відмічаючи позитивні зрушення на ринку органічної продукції, не можна не вказати на негативні явища, які заважають його розвитку. До таких негативних явищ можна віднести відсутність належної поінформованості споживачів про виробництво органічної продукції та канали її розповсюдження, недостатню кількість лабораторій для підтвердження якості органічної продукції, невідпрацьованість системи маркування «органіки», слабкість маркетингових програм, відсутність гуртової торгівлі. Крім цього органічна продукція вітчизняних підприємств є значно дорожчою порівняно з традиційним продовольством, що суттєво обмежує попит на неї. Якщо у світі ця продукція дорожча від звичайної на 20-30% , то у нас – на 100% [4, с.4].

В інтересах подальшого розвитку органічного виробництва в Україні потрібно :

– збільшити площі для виробництва «органіки» за рахунок використання незабруднених агрохімікатами угідь;

– створити умови для належного стимулювання сільськогосподарських виробників, зниження ризиків ведення органічного виробництва;

– відпрацювати систему державної сертифікації органічної продукції, забезпечити чіткий державний контроль за якістю органічного продовольства;

– створити належну базу для переробки органічної сировини;

– сприяти підвищенню конкурентоспроможності вітчизняної «органіки» на світовому ринку.

Література:

1.Мазур Є. Натур по-українські / Є.Мазур // Агробізнес сьогодні. – 2010.– №6 (181). – С. 12-13.

2.Органік в Україні [електронний ресурс]. – http: //organic.com.ua.

3.Зайчук Т.О. Вітчизняний ринок екологічно чистих продуктів харчування та шляхи його розвитку /Т.О.Зайчук// Економіка і прогнозування. – 2009. –№4. –С.114-125.

4.Мороз П. Органічне виробництво : земля і люди / П.Мороз//Агропрофі. – 2011. – 20 травня. – С. 4-5.

Демидов Я.П.

кандидат экономических наук, доцент кафедры «Учета, финансов и банковского дела», Казанский институт (филиал) Российского государственного торгово-экономического университета

ПРИНЦИПЫ И КРИТЕРИЙ ГАРМОНИЗАЦИИ ДЛЯ ОБЪЕКТОВ ИНСТИТУЦИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ

Когда ученые и специалисты высказываются о гармонизации как некотором феномене системного упорядочения, нередко имеется ввиду аспект согласования разнонаправленных интересов действующих субъектов рынка или согласования интересов разноуровневых структур. Обсуждение содержательного смысла термина и понятия гармонизации даже в прагматических целях может быть бесконечным. Чаще всего в него вкладывают смысл некоторой неформальной операции согласования целей, требований, нормативов, условий, технических параметров и т.д. Однако такое толкование нам представляется ограниченным и, прежде всего, в силу игнорирования метрологической стороны этой операции.

В научно-экономической литературе не встречается сколько-нибудь признанной концепции гармонизации состояния социально-экономических объектов, хотя известно, что в системных исследованиях это главный принцип устойчивости сложных систем. Выбор такого системного принципа для обоснования каких-либо перспективных метрологических технологий представляется вполне справедливым, так как нельзя считать никакую частную концепцию измерения полной для задачи поиска и построения практически полезной (пусть в будущем) и универсальной системы многокритериального оценивания. Особенно это важно для условий и объектов институциональной экономики, где интегрированы и одновременно функционируют рыночные механизмы и внерыночные административно бюрократические системы регулирования, где одновременно система управления контролирует самые разнообразные по природе параметры и свойства результативности. Важно понимать, что современная институциональная экономика не имеет собственного интегрального критерия, подобно тому как чисто

Література:

1.Мазур Є. Натур по-українські / Є.Мазур // Агробізнес сьогодні. – 2010.– №6 (181). – С. 12-13.

2.Органік в Україні [електронний ресурс]. – http: //organic.com.ua.

3.Зайчук Т.О. Вітчизняний ринок екологічно чистих продуктів харчування та шляхи його розвитку /Т.О.Зайчук// Економіка і прогнозування. – 2009. –№4. –С.114-125.

4.Мороз П. Органічне виробництво : земля і люди / П.Мороз//Агропрофі. – 2011. – 20 травня. – С. 4-5.

Демидов Я.П.

кандидат экономических наук, доцент кафедры «Учета, фи нансов и банковского дела», Казанский институт (филиал) Российского государственного торгово экономического университета

ПРИНЦИПЫ И КРИТЕРИЙ ГАРМОНИЗАЦИИ ДЛЯ ОБЪЕКТОВ ИНСТИТУЦИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ

Когда ученые и специалисты высказываются о гармонизации как некотором феномене системного упорядочения, нередко имеется ввиду аспект согласования разнонаправленных интересов действующих субъектов рынка или согласования интересов разноуровневых структур. Обсуждение содержательного смысла термина и понятия гармонизации даже в прагматических целях может быть бесконечным. Чаще всего в него вкладывают смысл некоторой неформальной операции согласования целей, требований, нормативов, условий, технических параметров и т.д. Однако такое толкование нам представляется ограниченным и, прежде всего, в силу игнорирования метрологической стороны этой операции.

В научно-экономической литературе не встречается сколько-нибудь признанной концепции гармонизации состояния социально-экономических объектов, хотя известно, что в системных исследованиях это главный принцип устойчивости сложных систем. Выбор такого системного принципа для обоснования каких-либо перспективных метрологических технологий представляется вполне справедливым, так как нельзя считать никакую частную концепцию измерения полной для задачи поиска и построения практически полезной (пусть в будущем) и универсальной системы многокритериального оценивания. Особенно это важно для условий и объектов институциональной экономики, где интегрированы и одновременно функционируют рыночные механизмы и внерыночные административно бюрократические системы регулирования, где одновременно система управления контролирует самые разнообразные по природе параметры и свойства результативности. Важно понимать, что современная институциональная экономика не имеет собственного интегрального критерия, подобно тому как чисто

OBSAH

EKONOMICKÉ VĚDY

EKONOMICKÁ TEORIE

Марчук Л.П. Про розвиток органічного виробництва в Україні 3

Демидов Я.П. Принципы и критерий гармонизации для объектов институциональной экономики 5

Потравка Л.О. Значення синергетичної економіки у дослідженнях економічних процесів 9

STÁTNÍ REGULACE EKONOMIKA

Какимжанов О.Н. Совершенствование критериев оценки концессионных проектов при строительстве платных дорог в Казахстане 12

Васільєва Л.М. Інноваційна політика в аграрному секторі України 17

Щербань Ю.В., Головінов О.М. Проблема вибору національної економічної політики україни 20

Маркова Є.Ю. Організаційно-економічні засади підвищення конкурентоспроможності підприємств рибогосподарського комплексу 22

Тардаскіна Т.М., Іванова О.Б., Амеліна В.О. Сучасний стан та перспективи розвитку інфокомунікаційного комплексу україни 26

Чернышева С.В., Филатова А.М., Крупка Г.А. Электронная коммерция и проблемы её правового регулирования на Украине 30

Левковець О.М. Технологічна модернізація економіки України 32

Бортницький В.А. Тематика інноваційних систем у друкованих працях та авторефератах дисертацій українських науковців 35

GLOBÁLNÍ EKONOMIKA

Зінченко В.В. Передумови сучасної світової кризи і американський квазіфінансовий варіант глобалізму 49

Каменєва М.В. Політика енергозбереження як інструмент сталого розвитку економіки України 52

ADMINISTRATIVA

MODERNÍ TECHNOLOGIE SPRÁV

Абдулминова Л.Х., Хасанов З.М. Негосударственные пенсионные фонды в системе пенсионного обеспечения России 57

Садыйкова Г.А., Ханнанова Т.Р. Методы оценки эффективности труда государственных служащих в РФ 59

POLITICKÉ VĚDY

POLITYCZNA KONFLIKTOLOGIJA

Таранов М.С. Моделирование геополитических систем в условиях конструктивного и деструктивного ресурсов развития 61

Валитова А.А., Хасанов З.М. Обеспечение прав ребенка как основной критерий проверки эффективности государственного управления 64

Поляков Е.М. Применение нелегитимного насилия в политических конфликтах: терроризм versus государство 66

POLITICKÉ VEDENÍ (HISTORIE, PROBLÉMU, VYHLÍDKY)

Absattarov R.B. Acceptance of political decision and its execution technology 69

GLOBALISTIKA

Қабаева Ж.А. Болмыстың екі бастамалары: рационалдық және иррационалдық 74

HISTORIE A TEORIE POLITICKÝCH STRAN

Ауелгазина Т.К. Особенности партийной системы США 78

REGIONÁLNÍ POLITICKÉ PROCESY

Вакуленко Н.В. Формування принципів реалізації державної регіональної політики зайнятості населення 81